

Mesa Sectorial 20 d'octubre 2015

El sector "negocis" de Convergència vol deixar els seus interessos "atados y bien atados"

Esprement la mamella fins al darrer moment

En els darrers cinc anys els sindicats hem explicat a través d'informatius i d'assemblees què es coïa a la Mesa Sectorial de Negociació del personal d'administració i tècnic de la Generalitat de Catalunya.

Arribats a les acaballes d'aquest govern, l'administració continua manifestant el mateix sentiment pels treballadors i treballadores que quan va començar: menyspreu.

Un menyspreu comprovat en el manteniment d'unes mesures lesives per al personal interí durant tres anys. Quina barra!

Un menyspreu constant en la manipulació de les ofertes a ATRI que ha generat frustració i ràbia en tot el col·lectiu. Quina pocavergonya!

Un menyspreu verificat en la ineficàcia que Funció Pública ha tingut vers les convocatòries de trasllats i d'oposicions, i que ha deixat inoperant el dret a la mobilitat i a la promoció. Quina insolència!

Un menyspreu confirmat en l'eficàcia que Funció Pública ha demostrat a l'hora de mantenir les dedicacions exclusives i de crear múltiples comissions, grups de treball i experiments de tota mena, a fi d'aprofundir en una FP al servei d'unes elits extractives amb nom d'escola de negocis. Quanta impertinència!

Un menyspreu invariable contra totes les evidències quotidianes, mantenint que tota la culpa la té "Madrid" quan tothom sap que som l'única administració catalana que ha patit retallades per sobre de la resta. Qui va aprovar la llei d'estabilitat pressupostària? CiU. Qui ha retallat les pagues del 2013 i 2014? Aquest govern només per al personal de la Generalitat de Catalunya. Quina procacitat!

Un menyspreu permanent, corroborat en l'incompliment de tots els acords i de les pròpies lleis i reglaments, reflectit per exemple en el manteniment de càrrecs en funcions més enllà del termini establert. Quina prepotència!

Un menyspreu immutable vers el dret en condicions d'igualtat, mèrit i capacitat a la Funció Pública, oposant-se a totes les propostes sindicals per tenir una borsa de treball controlada i, així, poder continuar contractant a amics i coneeguts. Quina cara gruixuda!

Baudilio, ¿cómo funciona eso del business friendly?

Alfonso, yo no voy con tonterías. Soy business directamente.

Un menyspreu constatat en la desconsideració cap als representants del personal, negant-nos el dret a la negociació, ja que "els interessos generals" i "la llei" s'han de complir. Quina contradicció! Visca la llei de l'embut!

Un menyspreu inalterable que té la seva raó de fons, el seu fonament real, en què aquest govern no creu en un model de Funció Pública on els treballadors i treballadores tinguem drets i actuem per al bé del comú social. El seu mo-

del és una administració segrestada, partidista i "cortijera" dedicada —en primera instància— a extreure beneficis partidaris i electorals, on els serveis públics són —simplement— efectes colaterals. Aquesta visió diferent entre el govern i nosaltres és el rovell de l'ou. Es passen la democràcia *pel forro!*

Un menyspreu (a omplir amb alguna de les qüestions que ens deixem al tinter)

Cas pràctic de menyspreu en format teatre

Títol: *Per si de cas*

Un menyspreu revalidat en aquests moments, on intenten espremer la mamella tant com poden, "per si de cas". Veiem el llibret:

Sipnosi

El conseller Sr. Boi Ruiz, representant conspicu del sector "negocis" de Convergència, padrí de les privatitzacions i les retallades de la sanitat, i bon amic de les idees del PP a nivell estatal (com quan CiU acaba de votar a favor de les mútues privades en la llei de pressupostos de l'Estat per al 2016), vol també "dejar atados y bien atados" els complements i els alts nivells dels seus escolanets, fent que Funció Pública li aprovi centenars de modificacions a la relació de llocs de treball del Departament de Salut, per tal d'afavorir a aquells i a aquelles que —dia rere dia— treballen des de dins per destruir el bé públic. Tant Salut com Funció Pública estan d'acord i es tracta de fer empassar aquesta conxorxa als sindicats sigui com sigui.

Acte primer

El govern lliura les modificacions de les RLT de Salut (600 pàgines) el divendres, 2 d'octubre, a les 14.00 h per tal que el dijous, 8 d'octubre, a les 12.00 h expressin [expressem] el nostre parer en el grup de treball sobre les RLT. O sigui, el Departament de Salut ha tingut 278 dies laborables, des de la publicació de la reestructuració (6 d'agost de 2014) per elaborar les RLT, i els sindicats, únicament 3 dies per analitzar-les, consultar amb les seccions sindicals i fer contrapropostes. Una proporció de 90 a 1! [*Aplaudiments al crit de "Visca la violència institucional!"*]

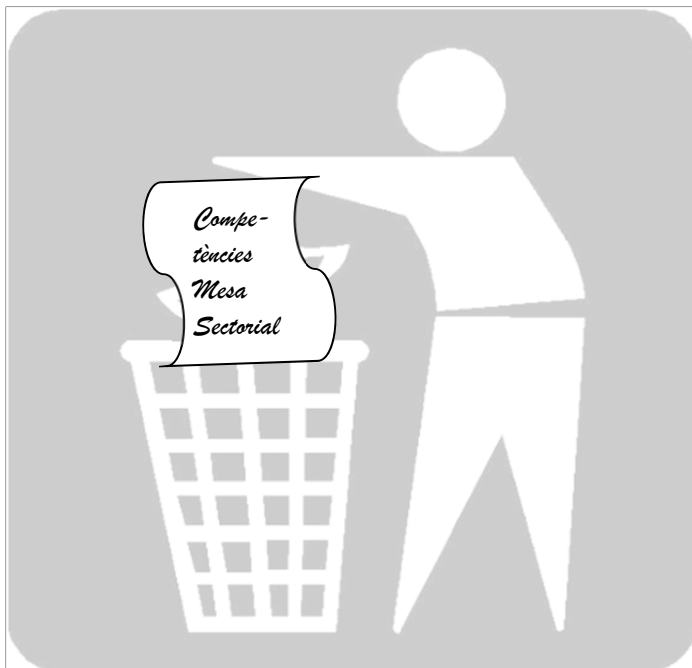
Acte segon

A la reunió del dia 8 d'octubre, els sindicats es van [ens vam] negar a debatre les RLT (prèviament havíem demanat un termini d'un mes per estudiar la documentació) i el govern va dir que donava per aprovades les modificacions. [*Bis per a la violència institucional i ovació completa per la mort —en viu i en directe, a sobre l'escenari— de la bona fe negociadora!*]

Acte tercer

Davant aquesta mostra de prepotència, els sindicats demanen [demanam] l'avocació de les tasques del grup de treball sobre les RLT al Ple de la Mesa sectorial, que es reuneix el dia 20 d'octubre, i aquest govern s'hi nega. Ni tan sol està disposat a acceptar el termini d'un mes d'entrega de la documentació i que aquesta sigui sencera. [*Cau el teló i triple bis per a la violència institucional, rèquiem per la transparència i "bravos" i ovació dempeus pel llança-*

ment de les competències de la Mesa sectorial a les escombraries].

Què passa amb la paga del 2012 i els dies de permís?

El 30 d'octubre: Mesa General

El proper divendres 30 d'octubre, hem forçat la convocatòria d'una reunió de la Mesa General de Negociació dels empleats públics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, conjuntament amb CCOO i UGT, a la qual aquest govern s'ha negat a fer des d'abans de les eleccions.

Volem saber la posició exacte d'aquest govern sobre el retorn de la paga del 2012 i la recuperació dels dies de permís per triennis i antiguitat.

Corol·lari

Seria molt alligador que el govern ens digués el dia 30 d'octubre que no vol fer res sobre aquestes qüestions per no "hipotecar" el proper govern, en contrast amb la feina que, sense descans, està fent per deixar el que l'interessa ben lligat i al sac.

El monument al cinisme polític que ells mateixos s'erigirien estaria a l'alçada d'un campanar.